

JENNIFER

Jennifer og minen

 HEIDI BREHM ANDREAS BECK OG HEIDI BREHM

Det er en helt særlig dag. Eleverne på skolen i Warranca skal stemme. Det kilder i Jennifers mave. Hun rejser sig op foran resten af skolen. "Jeg vil kæmpe for miljøet. Vi skal gøre alt, hvad vi kan for at passe på vores natur," siger hun med høj og klar stemme.

Eleverne skal vælge én elev til elevrådet. Der er flere skoler i området. Hver skole vælger én elev til et centralt elevråd. Jennifers skole skal vælge den elev, der skal tale på deres skoles vegne. Jennifer håber, det bliver hende. Nu må hun vente på afgørelsen.

Jennifer er 10 år og går i 4. klasse. Hun bor i Warranca i det nordlige Colombia sammen med sin mor Anna og to yngre søstre, Lizette på 3 år og Zuleinis på 6 år. Hun har også fire ældre søskende, men de er flyttet hjemmefra.

Der bor mange andre familiemedlemmer i nærheden. I huset ved siden af bor hendes moster. Et par hundrede meter længere væk bor hendes bedstemor. Når Jennifer er færdig med skolen og lektierne, løber hun over til sin bedstemor. Det er hyggeligt at sidde i skyggen sammen, når solen bager på taget over dem. Jennifers bedstemor fortæller historier, imens hun hækler.

Døde frugter og sorte tomater

Området, hvor Jennifer bor, tilhører wayuu-folket. De har boet her i mange generationer. Jorden er fuld af kul. Derfor har arbejdere i kulminen gravet kul op af jorden i mere end 50 år. Over hele verden bruges kul til at lave strøm. Kullet graves op fra jorden og køres væk på store lastbiler. Minen bliver hele tiden større. Derfor

har hele landsbyer måttet flytte. Warranca ligger nu klos op ad minen, og måske bliver Jennifer og hendes familie også nødt til at finde et nyt sted at bo.

Kaktusserne står meterhøje i det tørre sand. Det har næsten ikke regnet, selvom regntiden er ved at være slut. Når det endelig regner, er vandet sort. Forureningen fra minen sætter sig i vandet og lægger sig som en sort hinde på alting. Tomaterne bliver sorte. Alting skal vaskes grundigt, inden det kan spises.

”Da jeg var barn, voksede der frugter på kaktusserne. De smagte fantastisk.” Jennifer elsker, når hendes bedstemor fortæller. Hun fortæller om, hvordan Warranca har ændret sig. Jennifers bedstemor har brug for planterne, der gror i området. Hun er medicin-kvinde og laver medicin af planter fra naturen, sådan som wayuu-folket har gjort det i hundredevis af år.

Her er Jennifer sammen med sin mor og sine søstre. Snorene på væggene bruges til de hængeskøjter, familien sover i om natten. Jennifers mor har lavet den hængeskøjte, Jennifer sover i.

Når Jennifer kommer hjem, vasker hun sin skoleuniform, så den er klar til næste dag. Som det ældste barn i huset må hun hjælpe til.

Gennem hele sin barndom har Jennifer hørt sin mor og bedstemor snakke om forureningen i området. Hun hører de voksne fortælle om det forurenede vand. Hun ved også, at luften er forurennet. De små kulpartikler i luften gør børnene syge. Det er minen, der forurener. Jennifers familie og de andre i landsbyen vil have dem, der bestemmer i minen, til at forstå, at de ødelægger jorden. Den jord, som wayuu-folket har boet på i mange generationer.

Husene i landsbyen er lavet af ler og tørrede grene. I minen bruger de dynamit. Jennifer kan mærke, at huset ryster, når de sprænger jorden efter kul. Jennifer kigger på de små revner i væggene. Hun ser også på affaldet, der ligger i naturen. Hun ved, at der må gøres noget.

Borgmesteren siger tillykke

Jennifer venter spændt - bliver det mon hende? Hun har ondt i maven af spænding. Hun hører sit navn blive råbt op. Hun bliver varm i kinderne af glæde. "Tak. Jeg er så glad for, at I har valgt mig. Jeg vil gøre mit bedste for, at vi alle sammen her på skolen hjælper hinanden med at passe på naturen," siger Jennifer til de mange elever, der er samlet til mødet.

På skolen lærer eleverne at sortere affald. Papir, plastik og andet affald må ikke blandes. De snakker om, hvordan de også kan sortere affald hjemme.

Efter valget taler Jennifer med sine venner om, hvordan de skal sortere affald, og hvad der sker, når man smider affald i naturen. Hun er stolt af sin nye post i elevrådet. Et par dage senere kommer byens borgmester på besøg på skolen. Han ønsker Jennifer tillykke med valget. "Jeg havde aldrig troet, at jeg skulle trykke borgmesterens hånd," siger Jennifer til sine venner med et stort smil på læben. Hun håber, at borgmesteren vil hjælpe dem med at passe på naturen i Warranca.

Drømmen om fremtiden

Jennifers bedstemor kan se fremtiden i sine drømme. Hun siger, at drømmene har en betydning. De kan ændre ens liv, hvis man lytter til dem. Jennifer er nysgerrig efter at vide mere om fremtiden. "Hvad tror du, der kommer til at ske med os her i Warranca?" spørger hun. Jennifers bedstemor sætter sig til rette i hængekøjen og siger med alvorlig stemme: "El Espíritu – ånden, som passer på os, og som kan afgøre fremtiden – vil sørge for, at noget sker. Jeg ved endnu ikke hvad." Jennifer ser op mod himlen: "Måske får El Espíritu kaktussernes frugter til at vokse igen? Måske sørger El Espíritu for, at regnen ikke er sort?" Jennifers bedstemor nikker eftertænksomt og trækker på skuldrene – "ja, måske."

HELEVERDENISKOLE.DK/JENNIFER

Besøg Jennifer, lær om wayuu-folkets traditioner og læs mere om kulminen, Cerrejón. Lær også mere om verdensmål 1 og 13 om fattigdom og klima i Colombia.

